

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010247
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1413010247.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Almana a prísediacich Miroslava Hájeka a Olgy Navarčíkovej, v trestnej veci proti obžal. K. K. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. mája 2014 takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný

K. K., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v Považskej Bystrici, trvale bytom Bratislava-Petržalka, prechodne bytom Z., Q.. A. I. XX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o ,

ž e

obžal. K. K. dňa 01.02.2011 v Bratislave, na T. Q. Č. XX, vydávajúc sa za A. X., nar. XX.XX.XXXX ako nájomca uzatvoril s Mgr. X.I. P., nájomnú zmluvu, na základe ktorej mu Mgr. X. P. ako prenajímateľ dal do nájmu byt č. 8 nachádzajúci sa v Bratislave, na T. Q. XX a pri podpise nájomnej zmluvy mu obžalovaný na preukázanie totožnosti predložil falzifikát občianskeho preukazu č. EA XXXXXX, vyhotovený na meno A. X.

a po uzatvorení nájomnej zmluvy obžalovaný začal predmetný byt ponúkať na predaj, pričom sa vydával za vlastníka bytu Mgr. X. P., nar. XX.XX.XXXX, prostredníctvom realitnej kancelárie J. - X., s.r.o. sa skontaktoval so záujemcom o kúpu bytu poškodeným Š. O., ktorý požiadal Všeobecnú úverovú banku, a.s. o poskytnutie úverov za účelom získania prostriedkov na kúpu uvedeného bytu, následne dňa 13.04.2011 obžalovaný uzatvoril ako záložca v pobočke VÚB, a.s. v Bratislave, na ul. M.Sch.Trnavského 6/A zmluvu o zriadení záložného práva k vyššie uvedenému bytu v prospech VÚB, a.s., ako záložného veriteľa, aby bolo možné poškodenému poskytnúť úver a pri podpise uvedenej zmluvy predložil pracovníkovi banky falzifikát občianskeho preukazu č. S. XXXXXX vyhotoveného na meno A.. X. P.,

dňa 13.04.2011 v pobočke VÚB, a.s. v Bratislave, na ul. M.Sch.Trnavského 6/A, pri uzatvorení zmluvy o zriadení bežného účtu sa obžalovaný pracovníkovi banky opätovne preukázal falošným občianskym preukazom č. S. XXXXXX vyhotoveným na meno Mgr. X. P., na ktorého meno si touto zmluvou nechal zriadiť vo VÚB, a.s. Bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX,

potom dňa 14.04.2011 vydávajúc sa za vlastníka bytu Mgr. X. P. uzatvoril ako predávajúci na notárskom úrade v Bratislave, na ul. I. X s kupujúcim poškodeným Š. O. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k vyššie uvedenému bytu a pri overovaní pravosti podpisu na kúpnej zmluve pracovníkovi notárskeho úradu preukázal svoju totožnosť falzifikátom občianskeho preukazu č. S. XXXXXX, vyhotoveným na meno A.. X.I. P.

a na základe predmetnej kúpnej zmluvy mu Š. O. zaplatil kúpnu cenu bytu v celkovej výške 52.000,-€, ktorá bola dňa 15.04.2011 poukázaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX zriadený obžalovaným a následne dňa 15.04.2011 obžalovaný v pobočke VÚB, a.s. v Bratislave, na ul. M.Sch. Trnavského 6/ A z vyššie uvedeného účtu vybral peňažnú hotovosť vo výške 51.990,-€, pred výberom ktorej použil na preukázanie svojej totožnosti pracovníkmi banky falzifikát občianskeho preukazu č. S. XXXXXX

vyhotoveného na meno A.. X. P. a vodičského preukazu č. S. XXXXXX, vyhotoveného na meno A.. X. P., pričom vyššie uvedeným skutkom spôsobil poškodenému Š. O. škodu vo výške 52.000.-€, t e d a

-na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil takým činom značnú škodu,
-falšovanú verejnú listinu použil ako pravú a spôsobil takým činom značnú škodu,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 250 ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.08.2002 s použitím § 35 ods. 2, § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.08.2002 na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do I. (prvej) nápravnovýchovej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. mu súd ukladá trest prepadnutia vecí a to zaistených telefónov Nokia 6100, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX s batériou zn. Nokia B4-4C, Nokia 6020, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX s batériou Nokia BL-SB.

Podľa § 55 ods. 6 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 35 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. súd zrušuje rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 5T/22/2013, zo dňa 23.07.2013, právoplatný dňa 23.07.2013, a to v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného Š. O., E.. XX.XX.XXXX, bytom D. Č.. XXX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. K. K. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom poškodených k náhrade škody, výsluchom obžalovaného, oboznámením znaleckého posudku, oboznámením listinných dôkazov.

Poškodený Š. O. sa pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 52.000,-Eur, pričom uviedol, že úver, ktorý dostal od banky nespláca, spor s bankou sa rieši v občianskoprávnom konaní. Z poskytnutého úveru zaplatil asi len 250-270 Eur.

Poškodený A.. X. P. sa na hlavnom pojednávaní pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 50.000,-Eur, ktorú nevedel špecifikovať. Nakoľko si nárok neuplatnil do skončenia vyšetrovania, súd ho ako poškodeného s nárokom na náhradu škody do trestného konania nepripustil.

Obžalovaný K. K. po zákonom poučení podľa § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

Po zákonom poučení odpovedal na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., či c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, odpovedal: áno
d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola

daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, odpovedal : áno

f/ rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, odpovedal: áno

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, odpovedal: áno

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, odpovedal: áno.

Prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol toto vyhlásenie prijať.

Súd prijal vyhlásenie o vine obžalovaného a vykonal dokazovanie ohľadne ukladaného trestu a náhrady škody.

Obžalovaný ďalej uviedol, že zaistené telefóny dostal od neznámych ľudí, neskôr ich chcel prediť.

Súd po splnení zákonných podmienok prečítal obsah znaleckého posudku Ing. Petra Marcinova, z ktorého vyplýva, že zaistené mobilné telefóny Nokia 6100, IMEI XXXXXXXXXXXXXXX s batériou zn. Nokia B4-4C, Nokia 6020, IMEI XXXXXXXXXXXXXXX s batériou Nokia BL-SB boli použité obžalovaným pri spáchaní žalovaného skutku.

Z listinných dôkazov súd oboznámil správy mobilných operátorov, ktoré potvrdzujú volania zo zaistených telefónov, ktoré používal obžalovaný a telefonoval nimi poškodeným. Z protokolu o prehliadke vyplýva, že predmetné zaistené telefóny boli nájdené vo vozidle obžalovaného. Z registra trestov a posudkov na obžalovaného vyplýva, že tento má v registri trestov tri záznamy, dva krát bol riešený za spáchanie priestupku na úseku dopravy.

Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 4T/37/2012 vyplýva, že v tomto konaní bol obžal. K. K.D. rozsudkom zo dňa 11.7.2012, právoplatným dňa 11.07.2012 uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. (účinného v čase skutku), ktorého sa mal dopustiť v decembri roku 2002 a z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť dňa 09.05.2011, za čo mu súd uložil úhrnný podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 15 mesiacov. Uznesením zo dňa 17.01.2013, právoplatným 12.2.2013 bol K. K. v tejto veci amnestovaný s účinkami, že sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený.

Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 5T/22/13 vyplýva, že v tomto konaní bol obžal. K.Í. K. rozsudkom zo dňa 23.07.2013, právoplatným dňa 23.07.2013 uznaný vinným z trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr.zák. č. 140/1961 Zb., ktorého sa dopustil od 10.08.2001 do 30.8.2002, z trestného činu nezaplatenia dane podľa § 148b ods. 1, ods. 2 Tr.zák.č. 140/1961 Zb., ktorého sa mal dopustiť 27.06.2002 a z trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Tr.zák. č. 140/1961 Zb., ktorého sa mal dopustiť 29.6.2001. za to mu súd uložil úhrnný podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, pričom pri ukladaní trestu súd použil zmierňovacie ustanovenie § 40 Trestného zákona.

Po vykonanom dokazovaní súd s poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine uznal tohto vinným zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, súd toto jeho konanie právne kvalifikoval zhodne s obžalobným návrhom.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovanému, súd obžalovanému musel ukladať trest súhrnný vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 5T/22/2013. Trest súhrnný aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 4T/37/2012 nebolo možné ukladať, nakoľko v tejto veci sa na obžalovaného hľadá akoby nebol odsúdený.

Súd pri ukladaní súhrnného trestu ukladá trest za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného. Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa páchatel'ov ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

V intenciách vyššie citovaného potom musel súd ukladať obžalovanému trest podľa zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.08.2002, nakoľko tento zákon je pre páchatel'a najpriaznivejší aj pri porovnaní trestných sadzieb aj s poukazom na neexistenciu sprísňujúceho ustanovenia asperačnej zásady.

Súd potom ukladal trest za všetky zbiehajúce sa trestné činy podľa najprísnejšie trestnej sadzby, ktorá je pri trestnom čine podvodu podľa § 250 ods. 5 Tr.zák.č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania trestného činu, teda do 30.8.2002 v sadzbe od 5 do 12 rokov odňatia slobody.

Súd pri ukladaní trestu musel zohľadniť aj stanovisko Okresného súdu Bratislava II v konaní sp.zn. 5T/22/2013 v tom, že od spáchania skutkov v predmetnom konaní uplynula dlhá doba. Preto aj Okresný súd Bratislava IV v súlade s už použitým zmierňovacím ustanovením § 40 ods. 1 Trestného zákona Okresným súdom Bratislava II, použil toto

zmierňovacie ustanovenie a znížil obžalovanému trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby a ukladal mu trest súhrnný v trvaní 3 roky. Zníženie trestnej sadzby pod spodnú hranicu je plne v súlade a j s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a následnou aplikačnou praxou súdov Slovenskej republiky.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému dospel k záveru, že je potrebné obžalovanému ukladať trest nepodmienečný, ktorý by mal zabezpečiť nielen ochranu spoločnosti ale prevychovať obžalovanému k tomu, aby začal viesť riadny život. Súd má za to, že podmienený trest by nespĺnil túto svoju prevýchovnú funkciu voči obžalovanému.

Obžalovaného súd zaradil pre výkon uloženého trestu do I. nápravnovýchovnej skupiny, nakoľko pred spáchaním žalovaných trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí a to zaistených telefónov, nakoľko bolo preukázané, že patrili obžalovanému a boli použité pri žalovanom trestnom čine.

Zároveň súd zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 5T/22/2013, zo dňa 23.07.2013, právoplatný dňa 23.07.2013, a to v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody, ktorý uplatnil poškodený Š.J. O. vo výške 52.000,-Eur. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že úver, ktorý si zobral poškodený na kúpu bytu a ktorého výška je výška škody, ktorú poškodený žiada, tento nespláca, o tom, či ho má, alebo nemá zaplatiť prebieha už občianskoprávne konanie a preto súd o tomto nároku na náhradu škody v trestnom konaní nemôže rozhodovať. Poškodený vo svojej výpovedi neuviedol presnú sumu, ktorú sám za poskytnutý úver zaplatil a dokazovanie v tejto časti by presiahlo rámec dokazovania v trestnom konaní. Preto súd odkázal poškodeného Š. O. s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.